

№6(149)
червень
2017

ЩОМІСЯЧНИЙ
НАУКОВО - ПЕДАГОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ

ISSN 2308-4634

МОЛОДЬ і РИНОК

Молодь і ринок

ЩОМІСЯЧНИЙ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ

№ 6 (149) червень 2017

Видається з лютого 2002 року

УДК 051 Журнал внесено в оновлений перелік фахових видань з метадічних наук рішенням Атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України (каз №1328 від 21.12.2015 р.)

Засновник і видавець: Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
Україна, 82100, Львівська область, Дрогобич, вул. Івана Франка, 24
Видання зареєстровано в Міністерстві юстиції України.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації:
Серія КВ №12270-1154 ПР від 05.02.2007 р.

ISSN 2308-4634 Журнал 5 червня 2013 року зареєстровано в Міжнародному центрі періодичних видань (ISSN International Centre, м. Париж).

3 червня 2013 року журнал співвидає з *Акваріум* Польської у Ченстохові, Польща.

Шеф-редактор

Надія СКОТНА, д.філос.н., професор

Головний редактор

Наталія ПРИМАЧЕНКО, к.пед.н., член Національної спілки журналістів України

Редакційна колегія:

Надія СКОТНА, д.філос.н., професор

Фабіан АНДРУШКЕВИЧ, д.пед.н. (Польща)

Микола ДУБИНА, д.філос.н., професор, академік АН ВО України

Микола ЄВТУХ, д.пед.н., професор, академік НАПН України

Ірина ЗВАРИЧ, д.пед.н., старший науковий співробітник

Володимир КЕМІНЬ, д.пед.н., професор

Микола КОРЕЦЬ, д.пед.н., професор, академік АН ВО України,

член Національної спілки журналістів України

Анджей КРИНЬСЬКІ, к. прешт. проф. др. (Польща), академік АН ВО України

Іван МИХАСЮК, д.е.н., професор, академік

Леонід ОРШАНСЬКИЙ, д.пед.н., професор

Олег ПАДАЛКА, д.пед.н., професор, академік АН ВО України

Микола ПАНТЮК, д.пед.н., професор

Інна РОМАЩЕНКО, к.пед.н.

Мирослав САВЧИН, д.психол.н., професор

Олег ТОПУЗОВ, д.пед.н., професор, член Національної спілки журналістів України

Марія ЧЕПІЛЬ, д.пед.н., професор

Олександр ШПАК, д.пед.н., професор, академік АН ВО України

член Національної спілки журналістів України

Адреса редакції: Україна, 82100, Львівська область, Дрогобич, вул. Івана Франка, 24

Тел., (068) 502-45-49; 8 (03244) 76-111; e-mail: vachevsky@meta.ua; веб-сайт: <http://mr.dspu.edu.ua>

Рекомендовано до друку вченою радою Дрогобицького державного педагогічного університету
(протокол №10 від 22.06.2017 р.)

Посилання на публікації "Молодь і ринок" обов'язкові

Редакція приймає замовлення на випуск тематичного номера або окремого розділу за кошти замовника.

Редакція приймає замовлення на розміщення реклами.

Редакція зберігає за собою право скорочувати і виправляти матеріали. Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції.

За достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв, статистичних даних та інших відомостей відповідають автори публікацій.

Підписано до друку 26.06.2017 р. Ум. друк. арк. 17,22.

Папір офсетний. Друк офсетний. Наклад 100 прим. Формат 60 x 84 1/8. Гарнітура Times New Roman.

Віддруковано у поліграфічній фірмі "ШВИДКОДРУК"

82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Данила Галицького, 1

тел.: (0324) 41-08-90

© Молодь і ринок, 2017

Молодь і ринок

№6 (149) червень 2017

ЗМІСТ

Надія Ашиток Антропологічний аспект виховання дошкільників з використанням художньої літератури.....	6
Андрій Литвин Підготовка лідерів у освітньому середовищі ВНЗ.....	10
Оксана Васюк Зміст навчання у формуванні професійної спрямованості майбутніх соціальних педагогів.....	16
Володимир Ткаченко, Євгенія Черевань Стробоскопічна версія лабораторної роботи для визначення прискорення вільного падіння.....	22
Марія Фляк Основи етичної компетентності соціального працівника.....	26
Ольга Єрьоменко, Юлія Стасюк Виховання “мовної стійкості” в учнів загальноосвітніх навчальних закладів в умовах сучасного культурного середовища.....	30
Ірина Гринчук, Тетяна Грищенко Фортепіанні твори сучасних українських композиторів: виконавсько-педагогічний аспект.....	36
Анна Пермінова Формування позитивного образу особистості майбутнього інженера-педагога засобами арт-педагогіки.....	40
Наталія Павинська Ефективність використання інтерактивних методів навчання на заняттях історії у вищих навчальних закладах.....	45
Ольга Осова Театральна педагогіка як інноваційна технологія підготовки майбутніх учителів іноземної мови.....	49
Юлія Квілісник-Гуменюк Особливості художньо-педагогічної освіти у навчальних закладах Японії.....	54
Василь Андріяшко Декоративно-прикладне мистецтво в навчальних закладах та майстернях Київщини першої половини ХХ століття.....	60
Світлана Криштанович Науково-методичні основи формування професійної компетентності майбутніх менеджерів фізичної культури і спорту.....	66
Оксана Бартків Соціально-педагогічна робота з внутрішньо переміщеними особами: сутність та зміст.....	71
Ірина Литовченко Особливості інвестиційного забезпечення організаційного навчання як чинника підвищення конкурентоспроможності підприємств: на матеріалі США.....	76

Ірина Карпа Використання мобільних пристроїв у вивченні англійської мови.....	81
Олена Василенко Українська народна іграшка як засіб виховання старших дошкільників.....	85
Надія Стецула, Галина Мельник Методика формування географічних компетентностей у загальноосвітніх навчальних закладах.....	89
Дмитро Губ'як, Ірина Губ'як Сонатний жанр у сучасному бандурному репертуарі.....	94
Анатолій Баньковський, Ярослав Лемішка Тернопільська обласна філармонія як осередок культурного життя регіону (друга половина ХХ – початок ХХІ ст.).....	99
Уляна Молчко Стаття "Остап Ніжанківський у моїх спогадах" Кирила Студинського – вартісна пам'ятка спогадової літератури початку ХХ сторіччя.....	104
Наталія Зайцева Використання веб-квестів у викладанні німецької мови професійного спрямування.....	109
Тетяна Варянюк, Лариса Іванченко Вимоги до професійної майстерності викладача іноземної мови вищого технічного навчального закладу... ..	115
Галина Колесник, Ірина Зінчук Принцип ситуативності як визначальний фактор формування мовної компетенції у студентів технічних спеціальностей.....	119
Олена Готько, Оксана Чайковська Вплив Інтернет-середовища на політичну соціалізацію молоді.....	124
Ірина Сай Виховання дівчаток та молодих дівчат у давньогрецькому суспільстві.....	130
Ольга Єсіпова Управління навчальною діяльністю студентів в умовах інформатизації освіти.....	134
Галина Залуцька Парафіяльні школи УГКЦ як елемент українського шкільництва в Канаді наприкінці ХІХ – в третій чверті ХХ ст.....	138
Тетяна Садова, Анатолій Дем'яненко Сімейні цінності як складова сучасної вищої освіти України.....	144
Анастасія Варениченко Педагогічні умови підготовки майбутнього вчителя до формування екологічної культури молодших школярів... ..	148
Марина Нестеренко Професійна підготовка майбутніх учителів до моделювання уроку в початковій школі: сутність і структура.....	152
Ігор Черноплат Сучасні підходи до використання інформаційно-комунікаційних технологій у професійній підготовці майбутніх педагогів будівельного профілю.....	157
Моніка Яворська Державно-приватне партнерство, як інноваційний підхід до організації адміністративного менеджменту в системі освіти.....	161

Губ'як Дмитро Васильович – доцент кафедри музикознавства та методики музичного мистецтва Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка, заслужений артист України.

Hubyak Dmytro - Associate Professor of the Department of musicology and methods of music art of V. Hnatiuk Ternopil National Pedagogical University, Honoured Artist of Ukraine

Губ'як Ірина – викладач Тернопільського державного музичного училища імені С. Крушельницької

Hubyak Iryna – Lecturer of the Ternopil Solomiya Krushelnyska State Music College.

УДК 787.6/.7: 78.082.2

СОНАТНИЙ ЖАНР

У СУЧАСНОМУ БАНДУРНОМУ РЕПЕРТУАРІ

Представлено проблему розвитку та модифікації жанру сонати для бандури на прикладі композиторських пошуків українських митців II половини ХХ – початку ХХІ ст. (А. Коломієць, М. Дремлюга, Ю. Олійник, В. Зубицький та ін.). У їх оригінальних творах для бандури сонатна форма набула специфічних ознак, обумовлених новітніми тенденціями у композиторській техніці, виконавськими особливостями сучасного концертного інструмента. Розглянуто Сонату В. Зубицького у виконавсько-педагогічному аспекті.

Ключові слова: бандурне мистецтво, твори сучасних українських композиторів, композиторський стиль, В. Зубицький, Соната для бандури.

Губ'як Дмитрій Васильевич,

Губ'як Ірина

СОНАТНЫЙ ЖАНР

В СОВРЕМЕННОМ БАНДУРНОМ РЕПЕРТУАРЕ

Представлено проблему развития и модифицирования жанра сонаты для бандуры на примере композиторских поисков украинских композиторов II половины ХХ – начала ХХІ ст. (А. Коломиец, М. Дремлюга, Ю. Олейник, В. Зубицкий и др.). В их произведениях для бандуры сонатная форма приобрела специфические черты, обусловленные новыми тенденциями в композиторской технике, исполнительскими возможностями концертного инструмента. Рассмотрено Сонату В. Зубицкого в исполнительско-педагогическом аспекте.

Ключові слова: бандурное искусство, произведения современных украинских композиторов, композиторский стиль, В. Зубицкий, Соната для бандуры.

Hubyak Dmytro,

Hubyak Iryna

THE SONATA GENRE

IN MODERN BANDURA REPERTOIRE

The article presents the problem of genre development and modification of the sonata for the bandura on the example of the pursuits of contemporary Ukrainian composers.

In the broad spectrum of classical instrumental genres the sonata occupies an important place, summing up the search of composers preceding the classic time and at the same time laying the opportunities of modifications according to the stylistic, technical and expressive, artistic and interpretational endeavors by the composers belonging to the following periods.

An illustration of this thesis can be the evolution of the genre of the bandura sonatas, particularly in the works of the Ukrainian artists of the second half of XX and the beginning of XXI century. A significant contribution to the development of the genre of the sonata for the bandura was made by modern composers A. Kolomiyets, M. Dremlyuha, V. Zubytsky and J. Olijnyk.

The musicological analysis allows us to conclude that the sonata form in the original musical works for the bandura has acquired a number of specific features, reflecting the latest trends in the composer's technique, performing peculiarities of the bandura as a perspective and promising concert and academic instrument.

***The purpose** of the publication consists in the highlighting of the attempt to analyze the specific features of the genre of sonata for the bandura in the works by modern Ukrainian artists based on the example of *The Sonata* by V. Zubytsky.*

Among the innovators and the brightest representatives of the new generation of the Ukrainian composers, V. Zubytsky is known as talented

conductor, the Honored Artist of Ukraine. His musical activity is characterized by his bright concerto ability, which embodies the symphonic nature of the composer's thinking and testifies the presence of deep national traditions in his activities which are organically combined with modern techniques of music composing.

B. Zubytsky encourages the bandura to "speak" in modern language without a reference to the "peculiarity" of the instrument; he implements the multi layer parallels arising in comparing the different styles of folk, "baroque" and jazz music.

The Sonata for the bandura "In memory of K. M'yaskova" is a vivid musical work representing a modern newly presented folk style by V. Zubytsky. Freely implementing his composer's thinking, the composer uses modern composing techniques in fullness, thus expanding the original specific opportunities for the bandura. Thus, he modernizes the genre of the sonata for the bandura filling it with the new modern content and the range of images.

Keywords: *bandura art, works by contemporary Ukrainian composers, composing style, V. Zubytsky, Sonata for the bandura.*

У широкому спектрі класичних інструментальних жанрів вагоме місце займає соната, яка підсумувала пошуки композиторів докласичної доби і, водночас, заклала можливості наступних модифікацій відповідно до стилістичних, технічно-виразових та художньо-інтерпретаційних пошуків композиторів наступних епох.

Ілюстрацією цієї тези може служити еволюція жанру бандурної сонати, зокрема у творчості українських митців II половини XX – початку XXI ст. Так, значний внесок у розвиток жанру сонати для бандури здійснили сучасні композитори А. Коломієць, М. Дремлюга, В. Зубицький, Ю. Олійник. Музикознавчий аналіз (О. Герасименко [1], М. Давидов, І. Дмитрук, В. Дутчак [2], Т. Лазуркевич, Н. Морозевич [4], І. Панасюк [5], Б. Фроляк та ін.) дозволяє констатувати, що сонатна форма у оригінальних творах для бандури набула низки специфічних ознак, що обумовлено новітніми

тенденціями у композиторській техніці, виконавськими особливостями сучасного концертного інструмента.

Метою публікації визначено спробу аналізу специфічних ознак жанру сонати для бандури у творчості сучасних українських митців на прикладі Сонати В. Зубицького.

Однією з тенденцій розвитку української музичної культури II половини ХХ ст. виступає академізація народних музичних інструментів, зокрема, бандури як перспективного концертно-академічного інструмента.

Поштовхом до цього стала і творча спадщина К. М'яскова, М. Дремлюги, А. Коломійця та ін., що заклала основу концертного та навчально-педагогічного репертуару, представляючи як вже традиційні бандурні жанри, так і новаторські пошуки щодо залучення для бандури класичних жанрів та форм, зокрема сонатної.

Першою сонатою, написаною власне для бандури, стала «Українська соната» для бандури та фортепіано С-dur А. Коломійця, написана була у 1968 р. і вперше видана окремою збіркою у 1969 р. видавництвом «Музична Україна» [3, с. 2]. У творчому доробку М. Дремлюги цінними є твори великої форми, зокрема три сонати для бандури з фортепіано (№ 1 e-moll, № 2 D-dur, № 3 G-dur).

На особливу увагу заслуговує творчість Ю. Олійника, його оригінальні твори для бандури, що представлені різноманітними жанрами, зокрема жанром сонати. Це шість концертів для бандури та симфонічного оркестру, Соната для бандури (1988), Рондо «Українське Різдво» для бандури (1990), Токата для бандури (1991), «Чотири подорожі в Україну» – сюїта для бандури та фортепіано (1995), «Балада про Чорнобильське село» на слова Гай-Головка (1991), «Неймовірні подорожі козака Мамая» – програмна сюїта написана в 2010 р.

Серед новаторів, яскравих представників нової генерації українських композиторів – В. Зубицький, творчість якого охоплює широкий спектр інструментів, серед яких є і бандура. Він представник плеяди широко

визнаних українських композиторів-баяністів, відомий і як виконавець-баяніст, талановитий диригент, Заслужений діяч мистецтв України (1993), Лауреат премії ім. М. Островського (1984), Лауреат премії Польського відділення ЮНЕСКО (1985), Лауреат премії ім. М. Лисенка (1994), численних міжнародних композиторських конкурсів («Акко»–2000, Фінляндія; «Премія І. Коць», Україна та ін.).

Як зазначають українські музикознавці (М. Гордійчук, О. Зінкевич, В. Іванченко, Г. Конькова, М. Копиця, Н. Морозевич, Н. Некрасова, А. Скрипник, Ю. Чекан, О. Чекан та ін.), творчість В. Зубицького характеризується яскравою концертністю, втілює симфонічний характер мислення композитора та свідчить про збереження глибинних національних традицій, які органічно поєднуються з сучасними техніками письма. Подібний синтез забезпечує незмінний успіх виконання творів композитора перед аудиторією, що представляє різні національні та культурні традиції.

Крізь призму сучасного академічного баянного виконавства творчість композитора аналізується в роботах Д. Кужелева, В. Князева, А. Сташевського, І. Єргієва. В контексті предмету нашого дослідження важливим для компаративного аналізу є праця А. Гончарова «Неофольклористичні тенденції у баянній творчості В. Зубицького», у якій цілісно розглядаються джерела його сонатної творчості на прикладі Сонати № 2 («Слов'янська»), Сонати № 3 («Fatum»), джаз-партит № 1 та № 2.

Важливою є авторська теза, що на фольклорному підґрунті В. Зубицький створив індивідуальний стиль, творчо продемонструвавши шлях відродження фольклорного мелосу в «новій» музиці, примноживши це віртуозним, багатогранним баянним інструменталізмом і розпочавши воістину революційні зрушення в баянному репертуарі.

Цю тезу спробуємо прослідкувати на прикладі творів, написаних для бандури.

Одним із найвідоміших творів композитора є «Концертний триптих» для бандури, який втілює ідейно-сміслові та відповідні музично-мовні

аспекти мистецтва другої половини ХХ ст. Втіленням яскравого композиторського обдарування В. Зубицького стала і Соната для бандури «Пам'яті К. М'яскова».

Можемо констатувати, що В. Зубицький спонукав бандуру «заговорити» сучасною мовою без посилань на «специфіку». Звідси – багатошарові паралелі, які виникають у співставленні різних стилів – фольклорного, «барокового» і джазового, яскраво колористичне використання звукових мас, підвищена інтенсивність колористики, гіперболізм у вираженні почуттів, динамічно-акустичні режими найвищі лінії мелодичних малюнків – об'ємні і виділені над густим багатошаровим фоном потужними акордами.

Гранична насиченість звукової атмосфери, полярність контрастів в музиці В. Зубицького виражають різноманітні просторові асоціації, відчуття «космічності» окремих образів. Ця концентрована манера висловлювання – іманентний спосіб вислову авторської позиції. Генеза такого романтичного висловлювання – важлива національно-стильова домінанта українського мистецтва.

Загалом, для В. Зубицького характерна підкреслена ораторська музична мова, яка живиться енергією від української думи з типового для цього жанру експресивно-патетичною декламацією, вільним метричним розвитком, нерівністю музичних «рядків» і мінливістю ритміки, однак, композитор у своїй творчості звернувся і до такого багатогранного музично-естетичного напрямку як джаз, що, у свою чергу, також має певне фольклорне підґрунтя.

Невипадково до джазових традицій зверталися свого часу і звертаються сьогодні І. Стравинський і М. Скорик, М. Сидельников і А. Ешпай, А. Білошицький і В. Власов. Елементи біт-музики, симфо-джазу зустрічаємо в творах І. Шамо, Л. Колодуба, Є. Станковича, І. Карабиця, Б. Буєвського, Я. Губанова, М. Полоза та ін.

У творах В. Зубицького артикулюється джазова манера висловлювання (рух життєвої енергії, непередбачуваність, свобода мислення, імпровізаційність, оригінальність гармонічної мови), яка співпадає з темпераментом, внутрішнім світом та художньо-естетичними уподобаннями самого композитора. Захоплюючись стихією джазових імпровізацій, ритмів, джазовою манерою інтонування, оригінальністю гармонічної мови та енергетизмом живих людських емоцій, В. Зубицький в багатьох своїх творах різних жанрів звертається до джазових традицій, часто переплавляючи їх з національними фольклорними елементами.

Це втілено в низці його творів: в опері «Чумацький шлях», в балеті «Гей, музики!», в Третьому хоровому концерті, в симфонії №2 «Sinfonia concertante», у Другій камерній, найбільш виразно – у сольних баянних творах, зокрема: «Ti Amo Pezaro» («Люблю тебе, Пезаро»), Джаз-вальс для баяна, «Посвята А. П'яццоллі», Концерт для баяна, фортепіано, перкусії та струнного оркестру.

Зазначимо, що вже самою природою творчості (неписемна традиція, імпровізація) джаз подібний до фольклору, а також позаєвропейських професійних музичних культур, тому, розглядаючи взаємодію фольклору та джазу, можна визначити дві основні фази історичної еволюції щодо проблеми національного: від національного (лише американського) до інтернаціонального джазу (як світового універсального культурного явища); від інтернаціонального – до «новонаціонального» джазу, коли зберігаючи свою специфіку, основоположні естетичні ознаки, джаз набуває нових рис під впливом різних національних традицій.

Разом з тим, аналізуючи творчість В. Зубицького, можемо прослідкувати, що синтез, як один з головних чинників його творчого стилю, акумулює в собі найрізноманітніші пласти фольклорних джерел різних народів, різних культур. Таким чином, В. Зубицький – один з яскравих представників неофольклоризму, котрий започаткував в Україні процес

адаптації до джазової музики виконавців-народників, розширюючи коло їх художньо-естетичних та інтерпретаційно-виразових пошуків.

Соната для бандури «Пам'яті К. М'яскова» – вельми показовий твір, що представляє неофольклористичний стиль В. Зубицького. Детальний аналіз дозволяє стверджувати, що автор, не обмежуючи себе традиційними рамками виконавсько-технічних «можливостей» бандури, вільно реалізує композиторське мислення, всебічно використовує сучасну композиторську техніку, розширюючи таким чином оригінальні, специфічні можливості бандури. Так, автор по-новому використовує характерні для народного виконавства прийоми конкатенації, каталексії, бінарність структур, транспозиційний розвиток та ін.

Щодо сонатної форми твору, недоцільним є пошук основних тем та розділів, типових для класичної сонатної форми. Однак, наявність конкретного яскравого тематичного матеріалу, його розвиток (слід відмітити принцип контрасту), трансформація, утворення похідних тем, поліфонічне напластування (розробковість) та репризність, внутрішнє об'єднання циклу головним тематичним матеріалом та ін. дозволяють стверджувати про модифікацію композитором традиційної класичної сонатної форми.

I частина написана в сонатній формі (основна тональність C-dur), короткий 5-тактовий вступ готує появу головної партії (*Allegro molto*) (ГП), яка характеризується гострим ритмом мелодики в низькому регістрі та поліфонічним викладом. З 9 т. на основну тему накладається тріольна тема, яка звучить уривчасто, спочатку короткими «розірваними» фразами, з 18 т. тріольний ритм переважає. З 25 т. з'являється другий елемент головної партії, який характеризується синкопованим ритмом і перемінним розміром (3/4, 7/8, 9/8). З 33 т. повертається тріольний ритм з першого елемента головної партії. Композитор використовує прийом прихованого голосоведення (у верхньому голосі прослуховується стрімка висхідна мелодія, яка рухається поступенно).

Загалом, у фактурі ГП прослідковуються 3 пласти: мелодія (прихована у висхідному голосі), акорди в тріольному викладі, рухливий басовий голос. З 43 т. знову з'являється перший елемент ГП в початковому своєму вигляді, але з 47 т. автор вносить дещо новий матеріал, який увібрав весь попередній тематизм і деякі фактурні зміни (акордовий виклад).

В 66 т. з'являється побічна партія (ПП), тональність h-moll на початку змінюється на a-moll в meno mosso у другій частині ПП. Характер теми ліричний, її жанровою основою є пісня, на відміну від ГП, якій притаманна танцювальність.

Заклучна партія (ЗП) починається із 81 такту, на матеріалі ГП (схожість полягає в першу чергу в ритміці). Завершує експозицію дещо змінений матеріал вступу.

Розробка розпочинається матеріалом ГП першого елемента, майже без змін. В 117 т. з'являється і другий елемент ГП в тій тональності, що й в експозиції. Лише у 134 т. помітні розробкові риси: секвенції та тональна нестабільність, у 150 т. – тональні зміни в розвитку першого елемента ГП, у 156 т. – поєднуються матеріали ГП та ПП, віддаючи «першість» останній. З 202 т. розпочинається ЗП.

Репризу композитор будує нестандартно, як дзеркальну. Розпочинається розділ ПП без змін, у 238 т. з'являється елемент ГП, який звучить неповністю.

У II-й частині (Andante) В. Зубицький використовує сонористичні прийоми (гліссандо нижче підставки, кластери, гліссандо як з одного звуку, так і з тризвуків (8 такт), прийоми алеаторики. Контрольована алеаторика в даному випадку зустрічається в 12 такті і в кластерах, починаючи з 22 такту. Звершують II частину сонористичні прийоми, удари по деці бандури із зазначеним ритмом.

В цілому ця частина є тонально нестабільною з невизначеним тональним центром і служить перехідною ланкою в побудові форми 4-частинного циклу.

III частина – Коломийка (*la vita*) несе в собі певний відбиток попередньої частини. Музична мова дещо простіша, зустрічаються деякі сонористичні прийоми, серед них: різнотемброві удари лівою рукою по задній деці бандури, удари у високому регістрі по ричажках поріжків; прицмокування язиком та губами; тупання ногами.

В основі формотворення цієї частини – куплетно-варіаційна форма, тональність *g-moll*, двохдольний розмір. З 9 т. звучить другий елемент теми, він контрастний в основному фактурно і ритмічно (ніби приспів у пісенній формі в порівнянні з заспівом). З 14 т. знову з'являється перший елемент, з деякими змінами в мелодиці та акомпанементі. З 22 т. виклад основного матеріалу переходить у басовий голос та ускладнюється метро-ритмом через перемінні розміри: $3/4$, $2/4$, $5/8$. З 33 т. звучить другий елемент теми.

В 41 т. основний елемент зазнає тональних змін (*A-dur*), з 78 т. з'являється новий матеріал, контрастний до попереднього, він виконує роль середньої частини (*d-moll*), характером нагадує ГП з першої частини сонати (гострим ритмом фрази в басу). В 130 т. з'являється мотив основної теми, який звучить в найвищому регістрі і важко прослуховується у прихованому голосоведенні. В 139 т. повертається остинатний хід в басу.

У цьому уривку композитор застосовує цікаві гармонії, які створюють асоціації з джазовою музикою (такі прийоми полістилістики зустрічаються в цій сонаті не вперше, досить пригадати другу частину). Завершує цю частину проведення основного елемента на *forte* в акордовому викладі (185 такт).

Загалом, підкреслимо, що в музиці передана насамперед дія, а не стан душі, що й спонукає до сприйняття зовнішнього фактору – картинність, театральність. Черга мікроподій заповнює простір «фольклорного часу» і зображує загальну блискучу картину фольклорного дійства. Довершує її етнофонічний аспект, тобто імітування гри національних народних інструментів.

IV частина (*Quasi andante*) контрастує до попередньої жартівливої частини. За характером вона наспівна, задумлива, і дещо, навіть трагічна.

Попри деякі чіткі тональні уривки, в цілому автор застосовує техніку розширеної тональності, у гармонічній мові часто присутні акорди нетерцової будови. Характер мелодії речитативний. Постійно зростаюче напруження приводить до кульмінації в 63 такті, де на фоні пасажів правої руки проходить низхідна мелодія повна приреченості. «Тихою» кульмінацією є матеріал в 78 т., викладений фактурою в строгому чотириголоссі, стилістично нагадуючи хорали Й.-С. Баха, про що свідчить позначка композитора, *religioso*.

Підсумовуючи короткий аналіз твору, можемо дійти висновку, що соната – новий щабель як у розвитку оригінального репертуару для бандури, так і в розвитку сучасної сонатної форми загалом. Вона посідає чільне місце в розвитку сучасного бандурного академічного мистецтва як репрезентант «осучасненого» класичного жанру сонати, що знайомить виконавця і слухача із найсучаснішими виразовими засоби композиторської техніки (сонористика, алеаторика, полістилістика та ін.).

Це вимагає від виконавця вирішення складних технічних та творчих завдань, інтерпретація твору вимагає максимальної концентрації творчої енергії виконавця та особливого налаштування на адекватну передачу світовідчуття композитора засобами музики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Герасименко О.В. Фольклорні джерела музичної мови бандурних концертів Юрія Олійника / О. Герасименко. // Народознавчі зошити: Двомісячник Інституту народознавства НАН України. – Львів. – 2004. – № 1–2. – С. 5–6.

2. Дутчак В.Г. Творча діяльність Ольги Герасименко-Олійник у контексті бандурного мистецтва України та діаспори / В. Дутчак. // Вісник Прикарпатського університету: Мистецтвознавство. – Вип. XIV. – Івано-Франківськ: Плай. – 2008. – С. 143–152.

3. Коломієць А.О. Твори для бандури / Ред. С. Баштан. – К. : Музична Україна, 1979. – 25 с.

4. Морозевич Н.В. Специфіка нотного тексту твору В. Зубицького для бандури «Концертний Триптих» // Київське музикознавство. Текст музичного твору: практика і теорія. – Вип. 7. – 2001. – С. 252–259.

5. Панасюк І.В. Аспекти еволюції бандурного виконавства (на прикладі жанру сонати) // Науковий вісник НМАУ ім. П.І.Чайковського. Музичне виконавство. – К., 2004. – Вип. 40, кн. 10. – С. 57–65.

REFERENCES

6. Gerasymenko O.V. Folklorni dzhherela muzychnoji movy bandurnykh kontsertiv Yuriya Oliynyka / O. Gerasymenko. // Narodoznavchi zoshyty: Dvomisiachnyk Instytutu narodoznavstva NAN Ukrainy. – Lviv. – 2004. – № 1–2. – S. 5–6.

7. Dutchak V.H. Tvorchyа diyalnist Olhy Gerasymenko-Oliynyk u konteksti bandurnoho mystectva Ukrainy ta diaspory / V. Dutchak. // Visnyk Prykarpatskoho universytetu: Mystectvoznnavstvo. – Vyp. XIV. – Ivano-Frankivsk: Plai. – 2008. – S. 143–152.

8. Kolomijec A.O. Tvory dla bandury / Red. S. Bashtan. – K. : Muzychna Ukraina, 1979. – 25 s.

9. Morozevych N.V. Spetsyfika notnoho tekstu tvoru V.Zubytskoho dla bandury «Kontsertnyi Tryptyh» // Kyivske Muzykoznavstvo. Tekst muzychnoho tvoruh: praktyka i teoriya. – Vyp. 7. – 2001. – S. 252–259.

10. Panasiuk I.V. Aspekty evoliutsiji bandurnoho vykonavstva (na prykladi zhanru sonaty) // Naukovyi visnyk NMAU im. P.I.Tchaikovskoho. Muzychne vykonavstvo. – K., 2004. – Vyp. 40, kn. 10. – S. 57–65.

Відомості про автора

Губ'як Дмитро Васильович – заслужений артист України, доцент кафедри інструментального виконавства факультету мистецтв ТНПУ ім. В. Гнатюка.

Домашня адреса: 48100, м. Тербовля, вул. Січових стрільців 51/в, кв. 40.

Тел.: 0679490348, e-mail: hubjak@ukr.net